

عنوان مقاله:

مسیر بودجه ریزی عملیاتی نوین

محل انتشار:

فصلنامه برنامه ریزی و بودجه، دوره 11، شماره 6 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

محمد حسن آبادی - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

علیرضا نجار صراف - سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور

خلاصه مقاله:

با مطالعه تاریخ تکامل سامانه های بودجه ای سه مرحله زیر را می توان تمیز داد: مرحله اول زمانی است که در آن نقش کنترل کننده بودجه وظیفه اصلی آن شمرده شده است. مرحله دوم اهمیت آن به عنوان وسیله ای برای بهبود مدیریت مطرح می شود. مرحله سوم نقش آن را در برنامه ریزی اقتصادی و اجرای برنامه ها و مدیریت عملکرد دولت مطرح شده است. پس از جنگ جهانی دوم در کشورهای توسعه یافته به طراحی و اجرای نظام هایی مبادرت نمودند که اساسا در دسته نظام های بودجه ریزی مبتنی بر بهبود مدیریت قرار داشته و تحت عنوان «بودجه ریزی عملیاتی» در اشکال گوناگون نامیده شدند، و عموما در سال های بعد در بیشتر این کشورها به حیات خود ادامه دادند. بودجه ریزی عملیاتی در زمان ها و کشورهای مختلف موجب اقدامات مختلفی شده است. دامنه این اقدامات در سطح وسیع شامل دو تعریف ذیل است: ۱. بودجه ریزی عملیاتی در مورد ارائه بودجه با تاکید بر خروجی ها به جای ورودی های عملیات دولت؛ ۲. بودجه ریزی عملیاتی در مورد طبقه بندی عملیات دولت براساس برنامه ها و فعالیت هایی که منجر به تولید خروجی ها می شود. در این تعریف عبارت بودجه ریزی عملیاتی غالبا مترادف با بودجه ریزی برنامه ای به کار می رود. همچنین ادبیات وسیعی در مورد بودجه ریزی برنامه ای وجود دارد که متاسفانه به دلیل نبود الگوی منحصر به فردی از بودجه ریزی برنامه ای و نیز از آنجایی که عباراتی همچون بودجه ریزی برنامه ای، بودجه ریزی عملیاتی، نظام های طرح ریزی، برنامه ریزی و بودجه ریزی و به دنبال آن بودجه ریزی مبتنی بر نتایج و خروجی ها، غالبا در جای یکدیگر به کار می روند این ادبیات را به آشفتگی کشانده است. در این مقاله تلاش کردیم تا با تشریح ویژگی های هر یک از نظام های بودجه ریزی نظیر: نظام طرح ریزی، برنامه ریزی و بودجه ریزی، بودجه ریزی برنامه ای، بودجه ریزی خروجی محور و بودجه ریزی عملیاتی نوین سیر مراحل ایجاد و استقرار آنها را مطالعه کنیم.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1210429>

